

Nr 392.

Godkänd av första kammaren den 28 juni 1933.

Godkänd av andra kammaren den 28 juni 1933.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckt motion om viss engångsersättning till änkefru Emma Kleberg.

(Statsutskottets utlåtande nr 132.)

Till Konungen.

Uti en inom riksdagen väckt motion (II: 382) har hemställts, att riksdagen ville besluta, att till änkefru E. Kleberg skall utbetalas en engångsersättning för förlorad egendom av 20,000 kronor.

Den föreliggande motionen innebär, att till änkefru Kleberg skulle av statsmedel utbetalas ett belopp av 20 000 kronor, utgörande ersättning för den av bolsjektiverna beslagtagna lösegendom, som tillhörde hennes i Ryssland avrättade son.

Med hänsyn till de alldeles särskilda förhållanden, som i detta fall otvivelaktigt föreligga och vilka äro av ömmande beskaffenhet, anser riksdagen starka skäl tala för att ytterligare ersättning av statsmedel tilldelas änkefru Kleberg. Emellertid kan ifrågasättas, huruvida beredande av ersättning åt henne i form av pension är den lämpligaste utvägen med hänsyn såväl till hennes höga ålder som till den avsevärda tid, som förflutit sedan sonens bortgång. Huru än pensionsfrågan må lösas, anser sig riksdagen böra medgiva, att åt henne beredes viss ersättning i form av ett kapital, så avvägt, att det kan betraktas som slutlig ersättning för hennes genom sonens död lidna förluster intill tidpunkten för Kungl. Maj:ts beslut i detta ärende.

I fråga om ersättningens storlek har riksdagen emellertid icke ansett sig böra ingå på någon närmare prövning härav, då riksdagen är av den uppfattningen, att det lämpligen bör ankomma på Kungl. Maj:t att efter verkställd sådan prövning bestämma densamma. Vad änkefru Kleberg tidigare erhållit i ersättning av statsmedel, torde nu böra gå i avräkning.

Riksdagen vill vidare i detta sammanhang framhålla angelägenheten av att, om staten nu beviljar änkefru Kleberg ett visst ersättningsbelopp, på svenska statsverket samtidigt överlätas de fordringsanspråk gentemot sovjetregeringen, om i beröda hänseende kunna tillkomma änkefru Kleberg eller hennes sons andra rättsinnehavare. För ersättningens utbetalande torde därför ett villkor i sådan riktning böra uppställas.

Vad slutligen beträffar sättet för bestridandet av ifrågavarande engångsersättning bemyndigar riksdagen Kungl. Maj:t att anvisa densamma från det utom huvudtitlarna uppförda förslagsanslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet.

Riksdagen får alltså anmäla, att riksdagen bemyndigat Kungl. Maj:t att av förslagsanslaget till oförutsedda utgifter i allmänhet såsom ersättning i ovan

angivna hänseenden till änkefru Emma Kleberg utbetala det belopp, som Kungl. Maj:t efter närmare prövning kan finna skäligt.

Stockholm den 28 juni 1933.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 393.

Godkänd av första kammaren den 28 juni 1933.

Godkänd av andra kammaren den 28 juni 1933.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag om ersättning för debitering och uppbörd av landstingsmedel m. m.

(Statsutskottets utlåtande nr 133.)

Till Konungen.

I en till riksdagen avlåten, den 17 februari 1933 dagtecknad proposition, nr 151, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över socialärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ersättning för debitering och uppbörd av landstingsmedel;

dels antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om debitering och uppbörd av tingshusmedel;

dels under femte huvudtiteln anvisa ett extra förslagsanslag till ersättning till häradsskrivarna för pensionsförteckningar av 56,000 kronor;

dels ock medgiva, att häradsskrivare må tillsvidare, i enlighet med de i statsrådsprotokollet angivna grunderna, äga att utan kostnad för statsverket årligen erhålla ledighet för enskilda angelägenheter under en tid av 20 dagar intill det år, under vilket han uppnår 40 års ålder, samt av 30 dagar för tid därefter, med rätt för honom att uppbära samtliga de med tjänsten förenade inkomsterna med undantag för den del därav, vilken enligt träffad överenskommelse skall utgå till vikarien.

Riksdagen anmäler i denna skrivelse sitt beslut beträffande anslagsfrågan och frågan om kostnadsfri ledighet för häradsskrivarna.

Riksdagen vill då till en början erinra därom, att enligt riksdagens förut fattade beslut i frågan om Kungl. Maj:ts förslag till förordning om debitering och uppbörd av landstingsmedel häradsskrivarnas provisioner för debitering och uppbörd av sagda medel skola reduceras i större omfattning än Kungl. Maj:t föreslagit. I sin skrivelse nr 254 i detta ämne har riksdagen emellertid anfört, att riksdagens ståndpunkttagande till nämnda förordning grundades uteslutande på uppfattningen av vad det särskilda arbetet med landstingsmedlens debitering och uppbörd krävde i skälig ersättning, alldeles oberoende av avlöningsspörsmålet i övrigt.